

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ⁽¹⁾, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vo svojich rozsudkoch 44 až 49 z 23. januára 2019 stanovil ako jednoznačné kritérium pravidlo, že v spotrebiteľských zmluvách o hypotekárnom úvere je nekalá nedohodnutá podmienka, ktorá stanovuje, že všetky výdavky na poskytnutie hypotekárneho úveru má znášať dlžník, pričom jednotlivé položky uvedené v tejto nekalej podmienke, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa rozdelia medzi bankovú inštitúciu, ktorá vypracovala zmluvu, a spotrebiteľa, ktorý je dlžníkom, s cieľom obmedziť vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu na základe uplatnenia vnútroštátnych predpisov?

Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd) podá výklad, ktorým doplní podmienku vyhlásenú za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, ak jej vypustenie a z neho vyplývajúce účinky nemajú vplyv na ďalšiu existenciu zmluvy o hypotekárnom úvere?

2. Možno sa v súvislosti s článkom 394 [Ley de Enjuiciamiento Civil (občiansky súdny poriadok)], ktorý stanovuje kritérium objektívneho úspechu, pokiaľ ide o trovy konania, domnievať, že ak sa nekalá podmienka týkajúca sa výdavkov vyhlási za neplatnú, ale účinky tejto neplatnosti sa obmedzia na vyššie uvedené rozdelenie výdavkov, znamená to porušenie zásad efektivity a nezáväznosti vyplývajúcich z práva Európskej únie v prípade, ak sa žalobe vyhovie čiastočne, a možno sa domnievať, že to spôsobuje opačný odstrašujúci účinok, v dôsledku čoho nie sú chránené oprávnené záujmy spotrebiteľov a užívateľov?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n.o 6 de Ceuta (Španielsko) 9. júla 2019 – HG a IH/Bankia S.A.

(Vec C-527/19)

(2019/C 413/24)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n.º 6 de Ceuta

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: HG a IH

Žalovaná: Bankia S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ⁽¹⁾, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vo svojich rozsudkoch 44 až 49 z 23. januára 2019 stanovil ako jednoznačné kritérium pravidlo, že v spotrebiteľských zmluvách o hypotekárnom úvere je nekalá nedohodnutá podmienka, ktorá stanovuje, že všetky výdavky na poskytnutie hypotekárneho úveru má znášať dlžník, pričom jednotlivé položky uvedené v tejto nekalej podmienke, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa rozdelia medzi bankovú inštitúciu, ktorá vypracovala zmluvu, a spotrebiteľa, ktorý je dlžníkom, s cieľom obmedziť vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu na základe uplatnenia vnútroštátnych predpisov?

Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd) podá výklad, ktorým doplní podmienku vyhlásenú za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, ak jej vypustenie a z neho vyplývajúce účinky nemajú vplyv na ďalšiu existenciu zmluvy o hypotekárnom úvere?

2. Možno sa v súvislosti s článkom 394 [Ley de Enjuiciamiento Civil (občiansky súdny poriadok)], ktorý stanovuje kritérium objektívneho úspechu, pokiaľ ide o trovy konania, domnievať, že ak sa nekalá podmienka týkajúca sa výdavkov vyhlási za neplatnú, ale účinky tejto neplatnosti sa obmedzia na vyššie uvedené rozdelenie výdavkov, znamená to porušenie zásad efektivity a nezáväznosti vyplývajúcich z práva Európskej únie v prípade, ak sa žalobe vyhovie čiastočne, a možno sa domnievať, že to spôsobuje opačný odstrašujúci účinok, v dôsledku čoho nie sú chránené oprávnené záujmy spotrebiteľov a užívateľov?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288

Odvolanie podané 30. júla 2019: Holzer y Cia, SA de CV proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 23. mája 2019 v spojených veciach T-3/18 a T-4/18, Holzer y Cia/EUIPO – Annco

(Vec C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Holzer y Cia, SA de CV (v zastúpení: N. A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Annco, Inc.

Uznesením z 22. októbra 2019 Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a Holzer y Cia, SA de CV znáša svoje vlastné trovy konania.